

DILLUNS

De la inanitat al desconcert

Pere Cornellas

Vés a saber per què el Toni no va escriure el seu *Dilluns* al darrer número de *Quadern*. Potser va intuir que les coses estaven a punt d'agafar un aspecte massa curiós i va fer-se el borni. O potser el nostre director va comunicar-li que, aquell dia, a la revista no hi havia prou espai. Tant és. El cas és que no el va escriure i ara, estant les coses com estan, m'he de remuntar al meu article de desembre. Valga'm Déu!

Aleshores, estàvem jugant la Copa del Rei i la UEFA i érem quarts a la Lliga. Unes quantes setmanes més tard, el Saragossa -el primer Primera amb què ens vam topar- ens va eliminar de la Copa i, ara, el Celtic ens ha fet fora d'Europa. A la Lliga, d'altra banda, continuem quarts. A primer

cop d'ull, per tant, la cosa ha empitjorat sensiblement i els meus judicis negatius de llavors haurien de tenir, en aquests moments, un to encara més desesperat. Però, és clar, tothom sap el que ha passat al llarg d'aquests tres mesos i el canvi substancial que sembla -toquem fusta!- que s'està produint.

I el més curiós és que rellegeixo el meu article de desembre i continuo subscript tot el que vaig dir de Laporta i els seus. Si cregués que em vaig equivocar, ho diria sense cap tipus de problemes. Però no: el cas Beckham, la derrama *ad infinitum*, les banderetes i els himnes, les cançonetes, la botifarra i la carn d'olla em continuen semblant d'una aclaparadora tristesa. He d'admetre, això sí, que totes aquestes coses han anat perdent presència i que la Junta Directiva s'està mostrant, en aquest aspecte, molt més prudent. Però, és clar, continuo sent mal pensat: ¿no serà que ara els resultats ajuden i, per tant, ja no calen tantes ximpleries?

En tot cas, què ha passat? Quart a finals de novembre, vam començar a perdre llocs i punts a dojo i, fa poc més d'un parell de mesos, érem a 18 punts del líder. Era més certa que mai l'afirmació que el Madrid, el València i el Depor disputaven una lliga diferent. I, de cop, vam començar a guanyar. La primera sorpresa -jo hi era- va ser el dia de l'Atlético: van jugar una molt bona primera part. A continuació, la victòria a Mestalla, en un partit ben plantejat i resolt. Els tres gols al Depor i la manera com van saber aguantar les seves continuades escomeses després que ells col·loquessin el 2-3. I no fa gaire, el golàs de Ronaldinho a la Real, en un partit especialment travat, d'aquests que s'acostumaven a perdre. Estic desconcertat perquè no sé explicar-me el que està passant. Cert: s'ha repetit el mateix equip més d'una vegada, juguen molts nois de casa -Valdés, Gabri, Oleguer, Puyol, Xavi, Luis García...-, Ronaldinho és un gran futbolista i està rendint excepcionalment, ha arribat Davids, Rijkaard sembla saber finalment a què han de jugar els seus homes...

Però segueixo sense entendre-ho del tot. Perquè la plantilla em continua semblant discreta i encara crec que València, Depor i Madrid són millors. I no oblidu que ens han eliminat de les altres competicions. Doneu-me una mica de temps. A veure si, abans de final de curs, m'aclareixo.

INTELEGTE
GALERIA D'ART

Pedregar, 10
Telèfon 93 726 51 22
08202 SABADELL

FONTSERE

ARTICLES PELL I VIATGE

Sant Quirze, 38
Tel. 93 725 85 41
SABADELL

MODA EN PELL I PELLETERIA

llorenç caballé

Escola Industrial, 22 pis • Tel. 93 725 75 59 • SABADELL